

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا
 كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۸﴾ و فرود نیلورديم بر قوم او پس از او هيچ سپاهي را از آسمان و نپرده ايم
 إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿۲۹﴾ ما فرو فرستدگان نبود اكبر از يك مگر يك بانگ اسپهكيا پس ناگهان ايشان اسردوا خاموش شدند
 يَحْشُرُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۰﴾ افسوس بر اين بندگان نيابد براي آنان هيچ پيامبري مگر اينكه او را
 أَنَّهُم إِلَهُهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۱﴾ و ريشختن مي كردند ايا نديدند چقدر هلاك ساختيم پيش از ايشان از سل ها
 وَلَئِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۳۲﴾ كه آنها به سوي ايشان برنمي گردند نيستند هيچ يك مگر اينكه همگي نزد ما حاضرشدگان اند
 وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْتَهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
 فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿۳۳﴾ و نشانه نبي است براي آنان زمين مرده كه زنده گردانيديم آن را و بيرون آورديم از آن دانه را پس از آن
 وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن تَحْتِهَا
 وَأَعْنَبٍ وَفَجْرَتَا فِيهَا مِنَ الْعِيُونِ ﴿۳۴﴾ و انگور و روان ساختيم در آنها از چشمه ها تا بخورند از فراورده آن
 وَيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ
 وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۵﴾ و نساخته است آن را دست هاي شان ايا پس سپاس نمي گزارند؟ سُبْحَانَ الَّذِي
 خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ
 وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾ اگريد جفت ها را همه اش را از آنچه مي روياند زمين و از خودشان و از آنچه نمي دانند و نشانه اي است براي ايشان شب بيرون مي گشيم از آن روز را
 فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿۳۷﴾ پس ناگهان ايشان در تاريكي فرومانند و افتاب روان است به سوي قرارگاه خودش
 ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳۸﴾ اين است اندازه گيري آن بيروزمند دانا و براي ماه مقرر كرديم منزل هايي را تا
 عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿۳۹﴾ باز گردد مانند شاخه كهنة خوشه خرما نه افتاب سرازوار است برايش كه دريابد
 الْقَمَرَ وَلَا الَّتِلَّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۴۰﴾ ماه را و نه شب پيشي گيرنده است بر روز و هر يكي در مدار خود شناورند

وَعَايَةً لَهُمْ أَنَّا جَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١﴾ وَخَلَقْنَا

و نشانه ای هست برای ایشان که همما ما برداشتیم نسل ایشان را در کشتی پر بار ﴿۱۱﴾ و آفریدیم

لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَنْ نُنْشَأَ نَفَرَهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ

برای ایشان مانند آن چیزی را که سوار می شوند بر آن ﴿۱۲﴾ و اگر بخوایم غرق کنیم آنان را پس نباید فریاد بکنند برای نجات

وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿١٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾ وَإِذَا

و نه ایشان نجات داده می شوند ﴿۱۳﴾ مگر از روی رحمتی از خود ما و بهره مندی تا مدتی ﴿۱۴﴾ و چون

قِيلَ لَهُمْ أَنْقِضُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥﴾

گفته شد به ایشان که پروا کنید از آنچه که پیش روی شماست و از آنچه پشت سر شماست باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ﴿۱۵﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ مَائَةٍ مِنْ عَائِلَةٍ رَرِيحٌ ﴿١٦﴾ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و نمی آید برای شان هیچ نشانه ای از نشانه های **ریز بار** **دگر باران** جز آنکه باشند از آن روگردانندگان

﴿١٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

﴿۱۶﴾ و چون گفته شود به آنان که انفاق کنید از آنچه روزی داده است به شما **الله** گویند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي

به آنان که ایمان آوردند آیا اطعام کنیم کسی را که اگر می خواست **الله** اطعام می کرد او را؟ نیستید شما مگر در

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

گمراهی آشکاری ﴿۱۷﴾ و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان؟

﴿١٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

﴿۱۸﴾ انتظار نمی برند مگر یک بانگ سهمگیر را که بگیرد آنان را در حالی که ایشان در کشمکش اند

﴿١٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٠﴾

﴿۱۹﴾ پس نتوانند هیچ سفارشی را و نه به سوی خانواده خود باز گردند ﴿۲۰﴾

وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

و دمیده شود در صور پس ناگهان ایشان از قبرها به سوی **رب** می نشینند

﴿٢١﴾ قَالُوا يَا بُولَلَاءَ مَنْ نَبْعَشْنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ

﴿۲۱﴾ گویند ای ولی بر ما چه کسی برانگیخت ما را از خوابگاهمان؟ این است آنچه وعده کرده بود **الله** **مهرگستر**

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً

و راست گفتند پیامبران ﴿۲۲﴾ **نبا** **باشد** **جز** **یک بانگ**

وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٢٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ

سهمگین پس به ناگاه ایشان همگی نزد ما حاضر کرده شدگان اند ﴿۲۳﴾ پس امروز ستم نشود

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

به کسی هیچ ستمی و جزا داده نمی شوید مگر آنچه می کردید ﴿۲۴﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٥٥﴾ هُمَا اهل بهشت امروز در سرگرمی ای شادمانند ﴿٥٥﴾ ایشان و همسرانشان

فِي ظِلٍّ عَلَى الْأَرَايِكِ مُتَكِونَ ﴿٥٦﴾ هُم در سایه ها بر تخت ها تکیه کنندگان اند ﴿٥٦﴾ برای ایشان است در آن بهشت هر میوه ای برای ایشان است

مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَمٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَرُوا الْيَوْمَ آنچه می خوانند ﴿٥٧﴾ برای ایشان سلام است سختی از جانب پروردگار مهربان ﴿٥٨﴾ ایستاده می شود و چنان شوید امروز

أَيُّهَا الْمُتَجَرِّمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَیْ ءَادَمُ أَنْ ای بزهکاران ﴿٥٩﴾ آیا سفارش نکرده بودم به شما ای فرزندان آدم اینکه

لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِینٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ اعْبُدُونِی پرستش مکنید شیطان را! همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿٦٠﴾ و اینکه بپرستید مرا

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِیمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِلاَ کَثِیرًا این است راهی راست ﴿٦١﴾ و هر آینه گمراه ساخت از شما گروه بسیاری را

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِی كُنْتُمْ تُوعَدُونَ آیا خرد نمی ورزیدید ﴿٦٢﴾ این دوزخی است که کشته تان داده می شدید

أَصْلَحُوا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٣﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ داخل شوید امروز بهر کفر آنکه کفر می ورزیدید ﴿٦٣﴾ امروز مهر می نهیم

عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَنُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلَهُمْ بِمَا كَانُوا بر دهان هایشان و سخن می گوئیم با ما دست هایشان و گواهی می دهیم پاهایشان به آنچه

يَكْسِبُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا می کردند ﴿٦٤﴾ و اگر می خواستیم قطعاً محو می کردیم چشم های ایشان را پس پیشی گرفتند

الْصِّرَاطَ فَإِنَّ يُبْصِرُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ ای سوی راه اما چگونه می دیدند ﴿٦٥﴾ و اگر می خواستیم قطعاً مسخ می کردیم ایشان را

عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ بر جایگاهشان پس نتوانند گذشتن از آن و نه برگردند

وَمَنْ تُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾ و هر که را عمر دراز دهیم نگویند سارش می کنیم در آفرینش آیا خرد نمی ورزند؟ ﴿٦٦﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِینٌ و نیاموختیم او را شعر گفتن سزاوار نیست برای او نیست این افرازا مگر یندی و قرآنی آشکار

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحَقِّقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ تا بیم دهد هر که را زنده است و سزاوار گردد فرمان اعتدال بر کافران ﴿٦٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا صَمَا عَمِلَتْ أَيْدِيَنَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
 آیدیده اند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته است دست های ما چهار پاییان دانی را که ایشان آنها را
 مَلِكُونَ ﴿۷۱﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿۷۲﴾
 ملک اند؟ و رام ساختیم آنها را برای ایشان پس برخی از آنها مرکب های ایشان است و برخی از آنها را می خورند
 وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿۷۳﴾ وَاتَّخَذُوا
 برای آنان است سودها و آشامیدنی ها آیا پس سپاس نمی گزارند؟ و گرفتند
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُبْصِرُونَ ﴿۷۴﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 غیر از الله اله هایی را باشد که ایشان یاری شوند در حالی که نمی توانند
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْخَضَرُونَ ﴿۷۵﴾ فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ
 یاری کردن شان را و ایشان برای آنها لشکری احضار شده اند پس اندوهگین نسازد تو را سخنشان
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۶﴾ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا
 معلما ما می دانیم آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می نمایند آیدیده است انمی که ما
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿۷۷﴾ وَضَرَبَ لَنَا
 آفریدیم او را از نطفه ای پس ایک او ستیزنده ای آشکار است و زد برای ما
 مَثَلًا وَلَيْسَ خَلْقُهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۸﴾
 مثالی را و فراموش کرد آفرینش خود را گفت چه کسی زنده می کند این استخوان ها را در حالی که پوسیده اند
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 بگو زنده می کند او را کسی که پدید آورد آنها را نخستین بار و او به هر آفرینشی داناست
 ﴿۷۹﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 آن که قرار داد برای شما از درخت سبز آتشی را پس اکنون شما
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿۸۰﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 از آن برمی آفریزد آن که آفرید آسمان ها و زمین را
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۱﴾
 توانا بر اینکه بآفریند مانند ایشان را آری و اوست آن آفریننده پس دانا
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۸۲﴾
 جز این نیست فرمان او این است که بخواهد [آفرین] چیزی را اینکه گوید به او باش پس درنگ موجود می شود
 فَسُبْحَنَ الَّذِي يَدِينُ مَلَائِكُهُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۳﴾
 پس پاک است الله که به دست اوست فرمانروایی هر چیزی و به سوی او بازگردانده می شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان

وَالصَّافَّاتِ صَفًا ۝۱ فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا ۝۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝۳

سوگند به آن صف درگاز صفای آن ۱ و آن زجر درگاز زجری آن ۲ و آن تالی آن ذکر آن ۳

إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝۵ وَرَبُّ

همانا اله شما یکی است ۴ پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و پروردگار

الْمَشْرِقِ ۝۶ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرَبِّنَا ۝۷ أَلَكُواكِبِ ۝۸ وَحِفْظًا

مشرق ها ۶ همانا ما زینت دایم آسمان نزدیکتر را به زیور ستارگان ۷ و برای نگهداری

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝۹ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْأَعْلَىٰ ۝۱۰ وَيُقَدِّفُونَ

از هر شیطان سرکش ۹ نمی توانند گوش فرابخشند به بالا ۱۰ و افکندند می شوند

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝۱۱ دُحُورًا ۝۱۲ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝۱۳ إِلَّا مَنْ خَلِيفَ

از هر طرف ۱۱ نا دور شوند و برای ایشان است عذابی دائم ۱۲ مگر آن که برآید آخری را

لِلْخَلْفَةِ ۝۱۴ فَاتَّبَعُهُمْ ۝۱۵ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَسَدٌ خَلَقًا

برای (پس) پیوسته کند او را سرور ای درخشان ۱۴ اکنون پرس از ایشان آیا ایشان سخت ترند از جهت افریدن

أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۝۱۶ إِنَّا خَلَقْتَهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۝۱۷ بَلْ عَجِبْتَ

یا آنان که ما افریده ایم؟ همانا ما افریدیم ایشان را از گل چسبند ۱۷ بلکه تو در شکستی

وَيَسْخَرُونَ ۝۱۸ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝۱۹ وَإِذَا رَأَوْا عَايَةً يَسْتَسْخِرُونَ

و آنها ریشخند می کنند ۱۸ و چون پند داده شوند بد نمی گیرند ۱۹ و چون بینند نشانه ای را به شققت اسخره می کنند

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝۲۰ أَوْذَا مِنَّا وَكُنَّا نُرَايَا وَعِظْمًا

و می گویند بخت این مگر جادویی آشکار ۲۰ او می گوید آیا چون بعیریم و بشویم خاک و استخوان های

أَوْنَا لَمَبْعُوثُونَ ۝۲۱ أَوَمَا بَادُوا الْأَوَّلُونَ ۝۲۲ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

آیا ما باز برنگیخته می شویم ۲۱ و آیا بداند پیشین ما را ۲۲ بگو بلی باز برنگیخته می شوید در حالی که دلیل باشید

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝۲۳ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝۲۴ وَقَالُوا يَوَيْلَا هَذَا

پس جز این نیست که آن باز برنگیختن نهی است بلکه پس در آن وقت ایشان می نگردند ۲۴ و گویند ای وای بر ما این است

يَوْمَ الَّذِينَ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝۲۵ الَّذِي كُتِبَ بِهِ نَكَدُوتُ ۝۲۶

روز جزا ۲۵ این است روز داری که شما آن را نكذب می کردید ۲۶

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۲۷ مِنْ دُونِ

کردند او را کسانی را که ستم می کردند با همسانان شان و آنچه می پرستیدند ۲۷ غیر از

اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ الْجَنِيمِ ۝۲۸ وَقَفُّوهُمْ ۝۲۹ مَسْئُولُونَ ۝۳۰

الله پس رهنمون شوید آنان را به راه صراط الجنیم ۲۸ و نگاهشان دارید ۲۹ و بخواهست شدگانند ۳۰

مَالِكُ لَا تَنَاصِرُونَ ﴿۲۵﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِمُونَ ﴿۲۶﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

چه شده است شمارا که یکدیگر را یاری نمی کنند ﴿۲۵﴾ بلکه ایشان امروز (خود را) تسلیم کنندگان (نشدند) ﴿۲۶﴾ و روی می آورد برخی شان

عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۲۷﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْبَيْعِ ﴿۲۸﴾

بر برخی دیگر درحالی که از یکدیگر می پرسند ﴿۲۷﴾ گویند همانا شما می آمدید نزد ما از جانب راست ﴿۲۸﴾

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۲۹﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

گویند بلکه شما خود نبودید ایمان آوردگان ﴿۲۹﴾ و نبوده است ما را بر شما هیچ تسلطی

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿۳۰﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰبِقُونَ ﴿۳۱﴾

بلکه شما بودید گروهی سرکشان ﴿۳۰﴾ پس سزاوار گشت بر ما سخن **رب ما** همانا ما چشندگانیم (عذاب را) ﴿۳۱﴾

فَأَعْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَٰوِينَ ﴿۳۲﴾ فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

پس گمراه کردیم شمارا همانا ما بودیم گمراهان ﴿۳۲﴾ پس هرآنکه همه ایشان آن روز در عذاب شریک اند

﴿۳۳﴾ إِنَّا كَذَلِكْ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۴﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ

﴿۳۳﴾ همانا ما این چنین می کنیم یا بزهکاران ﴿۳۴﴾ همانا آنان چون گفته می شد به آنها

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۳۵﴾ وَيَقُولُونَ آيَاتُنَا لَنَآرْكُوهَا إِلَٰهَاتُ

که نیست هیچ الهی جز **الله** تکبر می کردند ﴿۳۵﴾ و می گفتند آیات ما را بپایان ما **الله** های خود را

لِشَاعِرٍ يُخْتَنُونَ ﴿۳۶﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۷﴾ إِنَّكُمْ

برای شاعری دیوانه ﴿۳۶﴾ بل آمده است حق را و تصدیق کرده است پیامبران را ﴿۳۷﴾ همانا شما

لَذَٰبِقُونَ الْعَذَابِ الْآلِيمِ ﴿۳۸﴾ وَمَا تُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

چشندگان اید آن عذاب دردناک را ﴿۳۸﴾ و جزا داده تشوید جز آنچه را که می کردید

﴿۳۹﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۴۰﴾ أُولَٰئِكَ هُم رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿۴۱﴾

﴿۳۹﴾ مگر بندگان برگزیده **الله** ﴿۴۰﴾ آنان برایشان است روزی ای معلوم ﴿۴۱﴾

فَوَكَّهٌ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿۴۲﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿۴۳﴾ عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

میوه های انواران و ایشان گرامی داشتگان اند ﴿۴۲﴾ در بهشت های پر نعمت ﴿۴۳﴾ بر تخت ها روبرو روی هم دیگر

﴿۴۴﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿۴۵﴾ بَيَّضَاءَ لَّذَّةٍ لِلشَّرِبِ ﴿۴۶﴾

﴿۴۴﴾ می گردانند بر آنان **کأس** از شرابی روان ﴿۴۵﴾ سفید لذت بخش برای نوشندگان

﴿۴۷﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿۴۸﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ

﴿۴۷﴾ نه در آن سرگیجه است و نه ایشان از آن مست شوند ﴿۴۸﴾ و نزد ایشان باشد زنان فروخته

الْطَّرَفِ عَيْنٌ ﴿۴۹﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿۵۰﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى

چشم فراخ چشم ﴿۴۹﴾ گویی ایشان تخم نهان داشته شده اند ﴿۵۰﴾ پس روی آورد برخی شان بر

بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۵۱﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۵۲﴾

برخی دیگر درحالی که از هم دیگر می پرسند ﴿۵۱﴾ گوید گوینده ای از ایشان همانا من بود برابری همشینی

يَقُولُ أَهَذَا لَیْنُ الْمُصَدِّقِینَ ﴿۵۴﴾ **أَهَذَا مِنَّا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْمًا** **أَوَآئَا**
 که می گفت آیا تو از تصدیق کنندگان **﴿۵۴﴾** آیا چون بصریم و شویم خاک و استخوان ها آیا ما
لَمَدِیْنُونَ ﴿۵۵﴾ **قَالَ هَلْ أُمْتَرُ مُطْلِعُونَ ﴿۵۶﴾** **فَاطْلَعُ فَرَّاهُ فِي سَوَاءٍ**
 جزافه شدگایم **﴿۵۵﴾** گوید آن بهشتی آیا شما سر می کشید **﴿۵۶﴾** پس سر برمی آورد و می بیند او را در میان
الْجَحِیمِ ﴿۵۷﴾ **قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِیْنَ ﴿۵۸﴾** **وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّیْ**
 دوزخ **﴿۵۷﴾** گوید سوگند به الله هر آینه تردید بود تو که هلاک کنی مرا **﴿۵۸﴾** و اگر نمی بود نعمت پروردگارم
لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّیْنَ ﴿۵۹﴾ **أَفَمَا نَحْنُ بِمَبِیْنٍ ﴿۶۰﴾** **إِلَّا مَوَلَّنَا**
 هر آینه می بودم از جمله حاضر کرده شدگان از جانب **﴿۵۹﴾** آیا اکنون ما مردنی نیستیم **﴿۶۰﴾** مگر به مری
الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِیْنَ ﴿۶۱﴾ **إِنْ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِیمُ ﴿۶۲﴾**
 نخستین خود و نیستیم ما عذاب شدگان **﴿۶۱﴾** همانا این همان کامیابی بزرگ است **﴿۶۲﴾**
لِئَلَّ هَذَا فَلَیَعْمَلِ الْعَمِلُونَ ﴿۶۳﴾ **أَذَلِكْ خَیْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةٌ**
 برای اینچنین استگاری باید عمل کنند عمل کنندگان **﴿۶۳﴾** آیا این بهتر است برای پذیرایی یا درخت
الزَّقُومِ ﴿۶۴﴾ **إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِینَ ﴿۶۵﴾** **إِنَّهَا شَجَرَةٌ**
 زقوم **﴿۶۴﴾** همانا ما قرار داده ایم آن را برای **﴿۶۵﴾** همانا آن درختی است که
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِیمِ ﴿۶۶﴾ **طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّیْطَانِ**
 برمی آید در **﴿۶۶﴾** دوزخ **﴿۶۶﴾** خوشه اش مانند سرهای شیاطین است
﴿۶۷﴾ **فَاتَّبَعْتُمُ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۶۸﴾** **ثُمَّ إِنْ لَّهُمْ**
﴿۶۷﴾ پس همانا آنان خوردن کنندگان اند از آن پس پر کنندگان اند از آن شکم ها را **﴿۶۸﴾** پس همانا برای آنان است
عَلَيْهَا لَشَوْكًا مِنْ حَیمٍ ﴿۶۹﴾ **ثُمَّ إِنْ مَرَجَعْتُمْ إِلَی الْجَحِیمِ ﴿۷۰﴾**
 بر آن طعم آمیزه ای است از آب جوشان **﴿۶۹﴾** نگاه **﴿۷۰﴾** همانا بازگشت آنان به سوی دوزخ است
﴿۷۱﴾ **إِنَّهُمْ أَفْوَءُ آبَاءِهِمْ خَالِیْنَ ﴿۷۲﴾** **فَهُمْ عَلَى مَا نَرْتُمُ یَهْرَعُونَ ﴿۷۳﴾**
 همانا آنان یافته بودند پدران خود را گمراهان **﴿۷۲﴾** پس آنان بر **﴿۷۳﴾** می شافتند
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِینَ ﴿۷۴﴾ **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا** **فِیهِمْ**
 و به تحقیر گمراه شده بودند پیش از آنها **﴿۷۴﴾** بیشتر پیشینیان **﴿۷۴﴾** و به تحقیر فرستاده ایم در میان
مُنْذِرِینَ ﴿۷۵﴾ **فَانْظُرْ كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِینَ ﴿۷۶﴾**
 بیم دهندگان **﴿۷۵﴾** اکنون بین چگونه شد سرانجام **﴿۷۶﴾** بیم داده شدگان
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِینَ ﴿۷۷﴾ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلْنِعْمَ**
 مگر بندگان **﴿۷۷﴾** ناب برگزیده **﴿۷۷﴾** و به تحقیر ندا کرد ما را نوح پس به خویش ما
الْمُجِیْبُونَ ﴿۷۸﴾ **وَبَجَّیْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنْ الْكَرْبِ الْعَظِیمِ ﴿۷۹﴾**
 اجابت کنندگایم **﴿۷۸﴾** و رهانیدیم او و خانواده اش را از **﴿۷۹﴾** آن پریشانی بزرگ

وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ فِي الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا فِي الْأَخِيرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامًا
و گردانیدیم تسک او را تنها باقی ماندگان و بر جای نهادیم برای او اتم نیک در میان آیندگان سلام باد
عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُمْ مِنْ
بر نوح در همه جهانیان همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را همانا او از
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ
بندگان مؤمن ما بود باز غرق ساختیم دیگران را و همانا از
شُعَبِهِمْ إِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
بیرون اوست ابراهیم آنگاه که آمد پیش پروردگار خود یا دلی سالم چون گفت
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَقَوْمٍ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفَبِكُمْ عَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تَرْيَدُونَ
به پدر خود و قوم خود چه چیز را می پرستید آیا اله های جز الله را می خواهید
﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكَ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَتَنَّا فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
پس چیست گمان شما به پروردگار جهانیان پس تکوینست ابراهیم نگریستن در ستارگان
فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَأَى إِلَهُ الْإِنسَانِ
آنکه گفت به راستی که من بیمارم پس روی گردانیدند از وی پشت کنل پس پنهانی رفت به سوی اله های ایشان
فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَأَى عَلَيْهِمْ ضَرَبًا
پس گفت آیا نمی خورید چیست شمارا که سخن نمی گوید پس ایشان حمله کرد بر ایشان به زدن
بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحَسِبُونَ
نیرومند پس روی آوردند به سوی او در حالی که می شناختند گفت آیا می پرستید آنچه که می ترسید
﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْفَوْهُ
خداوند خلق کرد شما را و آنچه را که انجام می دهید گفتند بنا کنید برای او بنایی پس یافتند او را
فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
در آتش شعله ور پس خواستند در کار او نیرنگی را پس گردانیدیم آنان را پست ترین گروه
وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
و گفت ابراهیم همانا من رفته ام به سوی پروردگارم راهنمایی خواهد کرد مرا ای پروردگارم بخش مرا از نیکوکاران
﴿١٠٠﴾ فَبَشِّرْنَاهُ بِعِلْمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ
پس مژده دادیم او را به پیری بردبار پس چون رسید با او به حد تلاش گفت
يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٢﴾ قَالَ
ای پیرم من می بینم در خواب که من ذبح می کنم تو را پس بنگر چه نظر داری گفت
بَنَاتٍ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٣﴾
ای پدرم انجام بده آنچه را دستور یافته ای خواهی یافت مرا اگر بخواهد الله از شکایان

فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَتَلَّهِ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَتَلَدَيْتَهُ أَنْ يَتَأَرَّهِيَهُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
 پس چون تسلیم شدند هر دو و تلباخت او را بر یک جانب صورت ﴿۱۰۳﴾ و تلبا کردیم او را که ای ابراهیم ﴿۱۰۴﴾ همانا

صَدَقْتَ الرَّيًّا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
 تحقق بخشدی خواب [خود] را همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۱۰۵﴾ همانا این [ماجرا] همان

الْبَلَاءُ الصِّينِ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْتَهُ بِذَبِجٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرْكَا عَلَيْهِ فِي
 امتحان لشکرات ﴿۱۰۶﴾ و فدای تو کردیم ذبح گوسفندی بزرگ را ﴿۱۰۷﴾ و برجای گذاشتیم برای او اناس نیک در میان

الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
 آیندگان ﴿۱۰۸﴾ سلام بر ابراهیم ﴿۱۰۹﴾ این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٠﴾ وَشَرَرْتَهُ بِاسْحَاقَ بَنِيًّا مِنْ
 به درستی که او از بندگان مؤمن ما بود ﴿۱۱۰﴾ و مزده دادیم او را به اسحاقی که پسر پسر بود از

الصَّالِحِينَ ﴿١١١﴾ وَتَرْكَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
 شایستگان ﴿۱۱۱﴾ و برکت نهادیم بر او و بر اسحاق و از فرزندان آن دو

مُحْسِنٌ وَطَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِيتٌ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ
 ایبری نیکوکارند و ایبری استمکار آشکار به خویشان اند ﴿۱۱۲﴾ و به تحقیق نعمت ارزانی داشتیم بر موسی

وَهَارُونَ ﴿١١٣﴾ وَفَجَّيْتَهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
 و هارون ﴿۱۱۳﴾ و نجات دادیم آن دو و قومشان را از آن اندوه بزرگ

وَنَصَرْتَهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْفَائِزِينَ ﴿١١٤﴾ وَءَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
 و یاری دادیم ایشان را پس آنان بودند همان پیروز شدگان ﴿۱۱۴﴾ و دادیم به ایشان کتاب

الصُّبْحَيْنِ ﴿١١٥﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٦﴾ وَتَرْكَا
 روشن و رسا را ﴿۱۱۵﴾ و هدایت کردیم ایشان را به آن راه راست ﴿۱۱۶﴾ و برجای نهادیم [آن] نیک

عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٧﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
 برای آن دو در میان آیندگان ﴿۱۱۷﴾ سلام باد بر موسی و هارون

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٨﴾ نِجْمَانِ أَنْ هُوَ
 بی گمان ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۱۱۸﴾ بی گمان آن دو از

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنْ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٠﴾
 بندگان مؤمن ما بودند و بی گمان ایلاس از فرستادگان بود ﴿۱۲۰﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢١﴾ أَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ بَعْلًا
 آنگاه که گفت به قوم خود آیا پروا نمی کنید ﴿۱۲۱﴾ آیا می خواهید بعل را

الْمُخْلِيقِينَ ﴿١٢٢﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ رَبُّ رُوحِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٣﴾
 آفرینندگان را ﴿۱۲۲﴾ که الله است پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما ﴿۱۲۳﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۳۷﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۳۸﴾

پس تکذیب کردند او را پس همانا آنان حاضر شدگان اند [در دوزخ] مگر بندگان ناب برگزیده الله

وَتَرْكَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۳۹﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِذْ أَنَا كَذَلِكَ

ویرجای گذاشتیم برای او [آنکه] در میان آیندگان سلام بر ابراهیم همانا ما این چنین

نَجَرَى الْمُحْصِينَ ﴿۱۴۰﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۱﴾ وَإِنَّ لَوْحًا

پاغش می دهیم نیکوکاران را پس همان لو از بندگان مؤمن ما بود و همانا لوح

لَمِنَ الرُّسُلِينَ ﴿۱۴۲﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۴۳﴾ إِلَّا عَجُوزًا

از فرستادگان بود آنکه که نجات دادیم او را و خانواده اش را همگی مگر پیرانی که

فِي الْغَيْرِينَ ﴿۱۴۴﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿۱۴۵﴾ وَإِلَّا لَكُمُ لَعْنُونَ عَلَيْهِم

در میان بازماندگان بود پس نابود کردیم دیگران را و همانا شما می گذرید بر آنان

مُصْبِحِينَ ﴿۱۴۶﴾ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۴۷﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ

صبحگاهان و هنگام شب پس آیا خرد نمی ورزید و همانا یونس از

الرُّسُلِينَ ﴿۱۴۸﴾ إِذْ أَتَىٰ إِلَىٰ الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿۱۴۹﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ

فرستادگان بود آنکه که گریخت به سوی آن کشتی پر بار پس در قهره کسی شرکت کرد و شد

مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۵۰﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۵۱﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ

از لغخته شدگان [در دنیا] پس بلعید او را آن نهنگ در حالی که او در خور ملامت بود پس اگر چنین نبود که او

كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۱۵۲﴾ لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۵۳﴾

بود از تسبیح کنندگان البته باقی می ماند در شکم آن امفرا تا روزی که برافکینخته شوند [مردگان]

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۵۴﴾ وَأُنَبِّئُكَ عَلَيْهِ شَجَرَةٌ

پس بیفکندیم او را به صحرای بی گیاه در حالی که او بیمار بود و روایتیدیم بر سر او بوته ای

مِّنْ يَّطْطِينٍ ﴿۱۵۵﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۵۶﴾

از کتب و فرستادیم او را به سوی صد هزار یا بیشتر

فَتَأْمَرُوا فَمَتَّعْنَاهُم إِلَىٰ حِينٍ ﴿۱۵۷﴾ فَاسْتَفْتَاهُمُ الرَّبُّكَ الْبَنَاتُ

پس ایمن آوردند پس بهره مند ساختیم آنان را تا مدتی پس پیوسته آنان را مشرکان ایا برای پروردگار است دختران اند

وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿۱۵۸﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ

و برای آنان پسرها یا آفریدیم ایم فرشتگان را مادینگان و آنان

شَاهِدُونَ ﴿۱۵۹﴾ أَلَا إِنَّهُمْ لَمِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۶۰﴾ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتُ عَلَىٰ الْبَنِينَ

شاهد بوده اند آنکه باش همانا آنها از دروغشان خواهد گفت فرزند نرود است

وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۶۱﴾ وَهَمَّا أَنَّهُمَا لَكَذِبُونَ ﴿۱۶۲﴾

و همانا آنها دروغگویان اند ایا برگزیده دختران را بر پسران

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۱۵۱) **أَفَلَا تَذَكَّرُونَ** (۱۵۲) **لَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ**
 چه شد که شما را چگونه حکم می کنید (۱۵۱) یا فکر نمی کنید (۱۵۲) یا برای شما دلیلی روشن نیست
هَآتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۵۳) **وَحَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ**
 پس بیاورید کتاب خود را اگر هستید راستگو (۱۵۳) و در میان ما و الله و میان جن ها
نَسًّا (۱۵۴) **وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجَنَّةَ إِنْهُمْ لَمُحْضَرُونَ** (۱۵۵) **سُخِّرَ اللَّهُ عَمَّا**
 خورشید و سی و به تحقیق می دانستید جن ها که بساط طعامی حد الحضر خواهند شد (۱۵۵) پاک است الله و آنچه
يَصِفُونَ (۱۵۶) **إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ** (۱۵۷) **فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى** (۱۵۸)
 وصف می کند (۱۵۶) مگر بندگان ناب برگزیده الله (۱۵۷) همان سما و آنچه می پرسد (۱۵۸)
مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِقَاتِلِينَ (۱۵۹) **إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِي الْجَنِيمِ** (۱۶۰) **وَمَا مِنَّا إِلَّا**
 پسید بر عدل و نیست هیچ کس از (۱۵۹) مگر کسی که او ورد سوزنده دوزخ است (۱۶۰) و نیست هیچ یک از ما مگر آنکه
لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ (۱۶۱) **وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ** (۱۶۲) **وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُبِينُونَ**
 برای تو جایگاهی معین است (۱۶۱) و همانا ما خود صف ده گانیم (۱۶۲) و همانا ما
وَأِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ (۱۶۳) **لَوْ أَنَّا عِدْنَا دِكرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ** (۱۶۴) **لَكُنَّا**
 و اگر آنان می گفتند (۱۶۳) که البته بود بدو یا بدی (۱۶۴) پیوسته (۱۶۴) هر ایه می شنیم
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (۱۶۵) **فَكَمَرُوا بِهِ فَوْفَ يَعْلَمُونَ** (۱۶۶) **وَلَقَدْ**
 بندگان ناب برگزیده الله (۱۶۵) اما کافر شدند به آن پس به ودی خواهند دانست (۱۶۶) و به تحقیق
سَبَقَتْ (۱۶۷) **كَلِمَاتُنَا لِعِبَادِنَا أَلَمْ نَسْلِكْ إِيَّاهُمْ لَهْمُ الْمَصُورُونَ** (۱۶۸) **وَلَدَّ**
 پیشی گرفته است سخن ما برای بندگان ما که در ستانه شده اند (۱۶۷) که آنرا قطعاً پاری خواهند شد (۱۶۸) و همانا
جَدْنَا لَهُمُ الْعِلْيُونَ (۱۶۹) **فَوَلَّوْا عَنْهُمْ حَقَّ جَهَنَّمَ** (۱۷۰) **وَأَنصَرَفْ**
 سباه ما قطعاً برور خواهند شد (۱۶۹) پس روی بگردان از اینان نا مدنی (۱۷۰) و آنرا رانگر که به روی
يُصِرُّونَ (۱۷۱) **أَفَعَدَّيْنَاهَا لِمَنْ يَسْعَى** (۱۷۲) **فَإِذَا رَكَّ** (۱۷۳) **يَسَاحِبُهُمْ** (۱۷۴) **فَسَاءَ**
 خواهند شد (۱۷۱) یا پس عذاب ما را استاف می طلبد (۱۷۲) پس چون فرو داید عذاب بر استانه آن پس بد خواهند بود
صَبَاحُ الْمُدْرَيْنِ (۱۷۵) **وَتَوَلَّوْا عَنْهُمْ حَقَّ جَهَنَّمَ** (۱۷۶) **وَأَنصَرَفْ** (۱۷۷) **فَسَوْفَ**
 با صفا (۱۷۵) و روی بگردان از آنان نا مدنی (۱۷۶) و آنرا رانگر که به روی
يُصِرُّونَ (۱۷۸) **سُخِّرَ رَبِّكَ** (۱۷۹) **رَبِّ الْعِزَّةِ** (۱۸۰) **عَمَّا** (۱۸۱) **يَصِفُونَ** (۱۸۲)
 خواهند شد (۱۷۸) پاک است (۱۷۹) صاحب عزت (۱۸۰) از آنچه اسرار وصف می کند (۱۸۱)
وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ (۱۸۳) **وَلِلَّهِ** (۱۸۴) **رَبِّ الْعَالَمِينَ** (۱۸۵) **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** (۱۸۶) **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** (۱۸۷)
 و سلام بر همه فرستادگان (۱۸۳) و ستایش (۱۸۴) و ستایش (۱۸۵) جهانیان است (۱۸۶) و ستایش (۱۸۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان

ص وَالْفُرْقَانِ ۝۱ ذِي الذِّكْرِ ۝۲ مَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقِي ۝۳

صلا سوگند به قریب قریبی ۱ به آنکه آنانی که کافر شدند در سرکشش و مخالفت اند

كَرْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَبْرِ ۝۴ فَادَّوْا وَلَاتِ حِينَ مَآصِرِ ۝۵ وَنَحْنُ ۝۶

ما که هلاک کردیم پیش از ایشان مسلها پس فریاد بر آورند و بپوشد و وقت هنگام گریه و در مسکب نشد

أَنْ جَاءَهُمْ مُسِيرٌ ۝۷ مِمَّنْ هُمْ أَتَوْا وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝۸

از اینکه بماند برای آنان بیم تهدیدی از خودشان و گفت کافران این سخن خادوگریست سیر دروغگو

أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا ۝۹ إِنَّ هَذَا لَشَقِيُّ عَجَابٌ ۝۱۰ وَأَنْطَلِقَ الْأَمْلَأُ ۝۱۱

ایا فرستاده همه اله ها را الهی یگانه؟ همان این چیزی است بسیار عجیب و راه نماند سرل قوم

مَنْهُمْ ۝۱۲ أَنْ آمَنُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِمْ ۝۱۳ إِنَّ هَذَا لَشَقُّ بُرَادٌ ۝۱۴

تو کسی در حق که می گفتند بروید و شکیبایی بورید بر روی کسی له های خود همانا این چیزی است که خسته شد

مَا مِجْعًا يَهْدَا فِي الْآلَةِ الْآخِرَةِ ۝۱۵ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَنْخِلِقُ ۝۱۶ أُنَزِّلُ ۝۱۷

سیده هم این را در این پس به کار عجب نیست این مگر دروغ یعنی از فرود رانده شد

عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنَا نَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِكْرِي ۝۱۸ نَلْ لَمَّا يَدُوقُوا حَذَابِ ۝۱۹

بر او این پنداره از میان ما به بدنه آنان در شکستی از اندرز من اند به بلکه هور بچشیده اند عذاب مر

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ ۝۲۰ الْوَهَّابِ ۝۲۱ أَمْ لَهُمْ ۝۲۲

آیا بود آنان گنجست خزانة های رحمت پروردگار تو که پرورسد بسیار بخشنده است یا اینکه برای آنان است

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝۲۳ فَلْيَرْفَعُوا فِي الْأَسْنِبِ ۝۲۴

فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست پس بالا روند در راه های اسلحه ها

جُنْدٌ مَا هَٰؤُلَاءِ مَهْرُومٌ ۝۲۵ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝۲۶ كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ ۝۲۷

سپاهن بجزیر اینها شکست خورده اند از احزاب اکتربند تکذیب کردند پس از آنها قوم

نُوحٌ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ۝۲۸ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ ۝۲۹

نوح و عاد و فرعون صاحب اهرام امیج تارا و ثمود و قوم لوط و اهل

لَيْكَةِ ۝۳۰ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝۳۱ إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلُ ۝۳۲

ایکه آنان احزاب اکتربند بودند هیچ یک از بیان مگر اینکه تکذیب کردند پیامبر را

فَحَقَّ ۝۳۳ عِقَابٌ ۝۳۴ وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَبَاحَةٌ وَنَجْدَةٌ ۝۳۵ مَا لَهَا ۝۳۶

پس سرور گشت کفر من از آنان و انتظار نمی برد اینها جز یک ننگ سپید که بماند برای آنها

مِنْ قَوَّاقٍ ۝۳۷ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا لَنَا قِطْعًا ۝۳۸ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝۳۹

مهلای و گفتند ای روی سحر ما را گنا ستان کن برای ما نصیب ما را از عذاب پیش از روز حساب

۱۷

أَوَّابٌ

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ

شکایت کن بر آنچه می گویند و یاد کن بنده ما داود را که نیرومند بود به ترسی که او بسیار نام گشت کینه ای به سوی ما بود

وَالطِّيرِ

۱۸

إِنَّا مَخْرَجْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُونَ بِالْعُشِيِّ وَالْإشْرَاقِ

همد ما مخرجیم کوه ها را که همواره سبح می گفتند شبانه و نامیلا و اسرار ساجیم هر غر

تَحْشُورَهُ كُلُّ لَهْوٍ أَوَّابٌ ۝۱۹ وَشَدَدْنَا مُلْكَكُمْ وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

دسته جمعی هر یکی به او بارگذاشته بودند و اسوار داسیم فرمانروایی تو را و دادیم او را سنجیده کاری

وَفَقَّصْنَا لِلْجِبَالِ ۝۲۰ وَهَلْ أَتَاكَ نُورٌ الْحَضَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا

و داورى فصله بعد و رسید است به تو خبر و به کساکان نگاه که با ۷۷ عدد

الْمِخْرَابِ ۝۲۱ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ ففَرَغَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْقُقْ

از دیوار مخراب نگاه در عدد بر داود پس هر آید از اسان گفتند عرض

حَضَمًا بَعْنٍ نَقَصًا عَلَىٰ نَفْسٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ

مادوساکی حیم سم کرده است یکی از ما بر دیگری پس حکم کن میان ما به حق و جور مکن

وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءٍ الصِّرَاطِ ۝۲۲ إِنَّ هَذَا أَمْرٌ لَّهُمْ يَسْمَعُونَ وَيَسْمَعُونَ نَجْمَةً

و هدایت کن ما را به راه راست به ترسی که این بدست من است که تو را بود و به حیم است

وَلِي نَجْمَةٍ وَجِدَّةٍ فَقَالَ أَكْفِلْنِي وَغَرْنِي فِي الْحِطَابِ ۝۲۳ قَالَ

و برای من یک من است و گفته است بر راه به من واگذار و عینه کرده بر من در گفتگو گفت

لَقَدْ طَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَفْسِكَ إِلَىٰ بِعَاجِهِ ۝۲۴ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخِطَاةِ يُتَنَبَّأُ

به ترسی که سم کرده است بر تو با درخواست حیم به که صمیمه کنده میس های خود و به ترسی که بسیاری از سرنگان ستم می کند

نَقَصَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ

برخی سان بر برخی دیگر مکن آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای ساسه و اندک اند

مَّا هُمْ وَطَرٌ دَاوُدَ أَنَا فَتَنَهُ فَاسْتَعْفَرَ رَبَّهُ وَحَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝۲۵

ایشی و گشت بر داود که ما بر تو دیم تو را پس توبه من خواست و بر او کار عهد و به در افتاد خصمانه و به سوی اله برگشت

فَعَمَّرْنَا لَهُ ۝۲۶ دَلِيلًا وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّثَابٍ

ما هم بخشودیم بر او این کند و به ترسی که برای دوست برد ما مقامی نزدیک و فرجامی نیک

يَنَادَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ

ای داود به ترسی که ما قرار دادیم تو را خلیفه ی در زمین پس داورى کن میان مردم

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَبْصُلُونَ

به حق و به سوی مکن رهوس که گمراه کند تو را از راه الله به ترسی که آنان که گمراه می شوند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۝۲۷

الله بری ایشان عذابی سخت به سندان که فراموش کردند روز حساب را

جواب ۳۴

سجده

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۖ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ

و ما خلدیم آسمان و زمین را و آنچه در میان آنهاست به باطل این گمان کسانی است که کفر کرده اند
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿۲۷﴾ **وَأَمْشُوا وَعْمَلُوا**

پس وای بر کسانی که کفر ورزیده اند ۲۷ **وَأَمْشُوا وَعْمَلُوا**
کارهای سستیسته عابد بهیزاران در زمین؟ یا بیکه قر می دهیم پرویشگان را مانند بدکاران

﴿۲۸﴾ **يَكْتُبُ أَرْكَهُ إِلَيْكَ مُرَّكَ لِيَذَّبَرُوا عَائِيَهُ** وَلِيَسْتَذْكُرَ أُولُوا

۲۸ **يَكْتُبُ أَرْكَهُ إِلَيْكَ مُرَّكَ لِيَذَّبَرُوا عَائِيَهُ**
کتاب می کند که فرو در ستایم را به سوی تو کنی بر برکت تا بدید گذاریم در میان و ناپدید گرد
الْأَلْبِ ۙ وَوَهَبْنَا لِشَاوَدَ سُبْمَنَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

۲۹ **وَوَهَبْنَا لِشَاوَدَ سُبْمَنَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ**
در زمین ۲۹ **وَوَهَبْنَا لِشَاوَدَ سُبْمَنَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ**
چون منس و وحیدیم به ظهور سلطان و بگو بنده ای بود به دوستی که تو سیر رجوع کنده به قه بود

﴿۳۰﴾ **إِذْ عُرِضَ عَنْهُ بِالْعَنِيِّ الصَّفِيفَتُ الْجِيَادُ فَقَالَ إِنِّي**

۳۰ **إِذْ عُرِضَ عَنْهُ بِالْعَنِيِّ الصَّفِيفَتُ الْجِيَادُ فَقَالَ إِنِّي**
انگاه که عرصه شد بر او **إِذْ عُرِضَ عَنْهُ بِالْعَنِيِّ الصَّفِيفَتُ الْجِيَادُ فَقَالَ إِنِّي**
انگاه که عرصه شد بر او **إِذْ عُرِضَ عَنْهُ بِالْعَنِيِّ الصَّفِيفَتُ الْجِيَادُ فَقَالَ إِنِّي**

أَحَبُّ حُبِّ الْخَيْرِ عَرِدَكَ رَفِي حَقِّ تَوَارَتْ بِالْحَجَابِ ﴿۳۱﴾ **رُدُّوْهَا عَنْ فَطِيقَ مَسْحًا بِالشُّوْقِ وَالْأَغْصَاكِ** وَلَقَدْ فَتَنَّا

۳۱ **رُدُّوْهَا عَنْ فَطِيقَ مَسْحًا بِالشُّوْقِ وَالْأَغْصَاكِ**
بر گردیم دوستی آن را **رُدُّوْهَا عَنْ فَطِيقَ مَسْحًا بِالشُّوْقِ وَالْأَغْصَاكِ**
بر گردیم دوستی آن را **رُدُّوْهَا عَنْ فَطِيقَ مَسْحًا بِالشُّوْقِ وَالْأَغْصَاكِ**

سُلَيْمَنَ وَالْقَبَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿۳۲﴾ **قَالَ رَبِّ اجْعَلْ**

۳۲ **قَالَ رَبِّ اجْعَلْ**
سلیمان و انداحیم بر **قَالَ رَبِّ اجْعَلْ**
سلیمان و انداحیم بر **قَالَ رَبِّ اجْعَلْ**

لِي وَهَبَ لِي مَلَكًا لَا يُسْئِلُنِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَتَى الْوَهَّابِ ﴿۳۳﴾ **فَصَحَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ** وَالشَّيْطَانُ

۳۳ **فَصَحَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ**
مرا و عطا کن مرا فرمانروایی که سر هیچ کس پس از من از من همان دوستی سیر نجاسته
۳۳ **فَصَحَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ**
پس مسخر گردیدیم برای تو باد که روزه می شد به فرمان تو به بر می هر جا که می رسید و اعدا شیطان را

كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ﴿۳۴﴾ **وَعَآخِرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَضْفَادِ** هَذَا

۳۴ **وَعَآخِرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَضْفَادِ**
هر بن و غواص را **وَعَآخِرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَضْفَادِ**
هر بن و غواص را **وَعَآخِرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَضْفَادِ**

وَمَا لَهُمْ أَهْلُهُمْ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولَى الْأَنْبِيَاءِ
وعد کرده اند به تو خانواده اش و مانندش و مانندش را با اهلش و رحمتی از جانب ما و تذکری برای اولیاء انبیاء
(۴۳) وَحُدِّ بِيدِكَ مِيعَاتُ فَاضِرٍ بِهِ وَلَا تَحْتَسِبْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَاحِبًا
وگفتار بزرگوار به نسبت خود تسبیح کن که پس من به آن بن خود را و سوگند میکنم همانها را یافتیم پورا سنجیده
بِعَمِّ الْعَمْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۴۴) وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
بیک سده ای خود همانا او بسیار بازگشت کننده بود (۴۴) و یاد کن بندگان ما را ابراهیم و اسحاق و یعقوب را
أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَنْصَرِ (۴۵) إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَىٰ
که دارای قدرت و یاری بودند (۴۵) به درستی که ما بآب برگزیده نمودیم اهلش به ویرگی ای که یاد
الْبَارِ (۴۶) وَإِنَّهُمْ عِبْدَنَا لَئِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ (۴۷) وَأَذْكُرْ
سرای بیک است (۴۶) و به درستی که اهلش بودند ما را (۴۶) و یاد کن
إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ (۴۸) هَذَا ذِكْرٌ
اسماعیل و الیسع و اذکار و همه یس از بیکان اند (۴۸) این تذکری است
وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَتَابٍ (۴۹) جَنَّتٍ عَذْنٍ مُّضْتَعَمَةٍ لَهُمُ الْأُتُوبُ
وهمانها برای پرویزگان سرانجامی نیکو است (۴۹) باغ های حاویدی که گسوده است برای آنها دره ای است
(۵۰) مُّشْكِبِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِمُحْكِمَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ (۵۱)
در حالی که نیکه گس باشند در آن می طلبند در آن صیقل فراوان و نوشیدنی را
(۵۲) وَعِندَهُمْ قُضِرَتُ الْأَطْرَافُ مِنَ الزَّيْتِ هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِيَوْمٍ
و باند بردایش رس فروخته چه جمال (۵۲) این است آنچه وعده داده می شوید بآنها برای روز
الْجَبَابِ (۵۳) إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُم مِّن تَفَادٍ (۵۴) هَذَا
جواب (۵۳) همانا این است روزی که است برای آن هیچ پایدانی (۵۴) این است سرانجام محسوس و همان
لِلطَّافِينَ لَشَرٍّ مَتَابٍ (۵۵) جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فِئَسَ الْإِهَادِ (۵۶) هَذَا
برای سرگسای قطعاً بد فرجامی است (۵۵) به نوح در آن پس بد جایگاهی است (۵۶) این است
هَلْدُوقُهُ خِيمٌ وَعَسَاقٌ (۵۷) وَءَاخِرُ مِن شَكْلِهِ أَرْوَاحٌ (۵۸)
که باید بچندین را این جوشان و حوسه ای جا کس (۵۷) و دیگر از همانند آن اعقاب های گوناگون (۵۸)
هَذَا قَوْحٌ مَّقْنَجِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ (۵۹)
این گروهی اند داخل سوزنده در نوح در شما حوسه ملا اشک در می گسای آنها داخل شود گسای در آن اند (۵۹)
قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَا بِهِمْ أَنتُمْ قَدْ مَشَوْهُ لَّا فِئَسَ الْقَرَارُ (۶۰)
گویند بلکه شماست که حوسه ملا میگردانید پس بد جایگاهی است (۶۰)
قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَّا هَذَا فَرْدُهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ (۶۱)
گویند و پروردگار ما کسی که پیش آورده است برای ما این را پس برآورد کن برای تو عذاب دو چندان در آن آذوق (۶۱)

سوره
حرب
۴۶

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا مَرَىٰ رِجَالًا كَمَا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٩﴾ أَتُحَدِّثُهُمْ
و گویند چه شده است ما را که می بینیم مردانی را که ما می شنودیم از شرار
سِخْرِيًّا أَمْ رَأَيْتَ عَنْهُمْ الْآبَصْرُ ﴿٧٠﴾ إِنْ دَلِكَ لِحَقٍّ نَحَاصُّمُ أَهْلِ
بودیم به سخره یا نگریسته است از بسان چشم های ما به درسی که بین قطعه حق است کنش
الْأَرِ ﴿٧١﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُدِيرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٧٢﴾
تو وحی (۷۱) بگو جریس یس که من یم نصدام و یس هیچ الهی مگر الله یگانه بس چیره (۷۲)
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٧٣﴾ قُلْ هُوَ يَوْمًا
رب و ک. سمن ها و زمین و آنچه میان آنهاست آن پیرومند من هر کار (۷۳) بگو من جبری
عَظِيمٌ ﴿٧٤﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٧٥﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّائِلِ بِالْأَعْلَى
مردی کب (۷۴) شما از آن روگردانید (۷۵) یس مرا هیچ دانسی به آن گروه برتر از من است
إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٦﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ إِذْ قَالَ
مکته که بهم بر آریس نام کنش می کرد (۷۶) وحی فرستادم می بود بهم من مک سک من یم نصدای اسکرام (۷۷) بگو که گفت
رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ شَرًّا مِن طِينٍ ﴿٧٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
و ک. م به فرسگان همانا من آفریده ام سری را از گل (۷۸) پس چون تمام او را اسماں تمام و تمام دروی
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ
روح خود پس بیهض برای او سجده کس (۷۹) پس سجده کردند فرسگان همه سان
أَحْمَدُونَ ﴿٨٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٨١﴾ قَالَ
ما هم (۸۰) مگر ابلیس که بکسر و برید و شد از کافران (۸۱) فرمود
يَا إِبْلِيسُ مَا مََعَكَ أَلَمْ تَسْجُدْ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ
ای ابلیس چه جبر باز داشتی بودا از اینکه سجده کنی برای آنچه آفریدم به تو بسب خود یا بکسر کردی یا
مِنَ الْعَالِينَ ﴿٨٢﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّثْلِهِ خَلَقَنِي مِنْ طِينٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
از برتران (۸۲) گفت من بهترم از وی آفریده ای مرا از آتش و آفریده ای او را از گل
﴿٨٣﴾ قَالَ فَأَخْرِجْهَا مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٨٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لعَذَقَ إِلَى يَوْمِ
فرمود پس بیرون رو از آن همانا تو رانده شد ای (۸۳) و بی گمن بر پوست لعاب من تا و
الَّذِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَمِّطْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
جرا (۸۵) گفت ای برور (۸۶) پس مهبط بده مرا تا روزی که برانگیخته شوند مردگان (۸۶) فرمود همانا تو
مِنَ الْمَطْرَيْنِ ﴿٨٧﴾ إِنْ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٨﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
از مهبط داده شد گانی (۸۷) تا روز وقت معلوم (۸۸) گفت پس سوگند به عزت تو
لَأُعَوِّثَنَّهُمْ أَحْمِيحَ ﴿٨٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخَلَصِينَ ﴿٩٠﴾
که لنه گمر که گردانم ایشان را همگی (۸۹) مگر عبادک من آنهاست که ناب بر گم شده اند (۹۰)

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿۸۵﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ
گفت این حق است و من حق را می گویم ﴿۸۵﴾ که هر آینه پر کنم دوزخ را از تو و از آنان که پیروی کنند تو را

مِنْهُمْ أَتَمَعِينَ ﴿۸۶﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
از ایشان همگی ﴿۸۶﴾ بگو نمی خواهم از شما بر این کار هیچ مزدی را و نیستم من از پرسازندگان [که قرآن را از ایشان خواسته بشود]

﴿۸۷﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۸﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ ﴿۸۹﴾ نَبَأَهُ يَعْدَ حِسَابٍ ﴿۹۰﴾
﴿۸۷﴾ نیست آن مگر بندی برای جهانیان ﴿۸۸﴾ و البته خواهیم دانست خبر آن را پس از چندی ﴿۹۰﴾

سُورَةُ الزَّمْرِ ۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
فرو فرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کارگزار است ﴿۱﴾ بی گمان ما فرو فرستاده ایم به سوی تو

الْكِتَابِ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ تَخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۲﴾ أَلَا
این کتاب را به حق پس پرستی کن الله را در حالی که خالص کنده باشی برای او عبادت را ﴿۲﴾ آگاه باش

اللَّهُ الَّذِينَ الْخَالِصُونَ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
ول الله است عبادت خالص و آنان که گرفتند جز الله دوستانی را

مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
[گفتند] عبادت نمی کنیم آنان را مگر برای آنکه نزدیک گردانند ما را به الله نزدیک گردانیدی همانا الله داور می کند میان ایشان

فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
در چیزی که ایشان در آن اختلاف دارند همانا الله راه نمی نماید آن را که او دروغگوی

كَاذِبٌ ﴿۴﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا
بسیار نامیاس است ﴿۴﴾ اگر می خواست الله که گیرد فرزندی را البته برمیگزید از آنچه

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۵﴾
می آفریند آنچه را که می خواست پاک است او است الله یگانه پس چیره ﴿۵﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
آفریده است آسمان ها و زمین را به حق می پیچاند شب را بر روز

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
و می پیچاند روز را بر شب و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿۶﴾
هر یک روان است برای مدتی معین آگاه باشید اوست آن پیروزمند آمرزگار ﴿۶﴾

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ

یافرید شما را از یک تن پس افرید از آن جفت او را و فرو فرستاد برای شما

مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقَكُمْ فِي بَطْنٍ أَنْثَمِيكُمْ

از چهار پان دانی هشت تا (بر و ماند) می افرید شما را در شکم های مادران

خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ

افرینشی پس از افریدن دیگر در تاریکی های سه گانه این است الله پروردگار شما برای پوست

الْمَلِكِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنٍ تُصَرِّفُونَ ۝۱۰

فرمانروایی نیست هیچ الهی مگر او پس کجا گردانیده می شود اگر کافر شوید پس همانا

اللَّهُ عَفْوَ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ

الله بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر شکر کنید می پسندد آن را

لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

برای شما و بر نمی دارد هیچ بروننده ای بار (کند) دیگری را سپس به سوی پروردگار شما بازگشت شما

فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۱۱

پس آنگاه می سازد شما را به آنچه می کردید همانا او داناست به راز سینه ها

وَإِذَا مَنَّ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ مَا فِي يَدَيْهِ فَهُوَ حَسَدٌ ۝۱۲

و چون برسد انسان را رنجی می خواند پروردگار خود را رجوع کنن به سوی او باز چون لژی کند به او

نِعْمَةً مِّنْهُ لِيَسِي مَا كَانَ يَدْعُو إِلَىٰ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَتَدَا

نعمتی را از طرف خود فراموش کند آنچه می خواند (الله را) به جهت رفع آن پیش از آن و قرار می دهد برای الله همانا او

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ

تا کفره کند مردم را از راه الله بگو بهره برگیر به کفر خود اندکی همانا تو از همدان

النَّارِ ۝۱۳

آشی ایا کسی که او عبادت کننده است در ساعات شب سجده کنان و قیام کنان می نرسد

الْآخِرَةِ وَيَرْجُوا رَحْمَةً رَبِّهِ ۝۱۴

از آخرت و امید دارد به رحمت پروردگار خود (برای است) بگو ایا برابرند آنان که می نقتد و آنان که

لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ ۝۱۵

نمی دانند تنها یاد می گیرند خردمندان بگو ای بندگان من که

عَامُّو أَلْفُوا رَبُّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ

ایمان آورده اید پروا کنید از پروردگار خود برای آنان که نیکویی کردند در این دنیا پاداش نیک است

وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ۝۱۶

و زمین الله فراخ است جز این نیست که تمام شده می شود به صابران یادداشتان پس شمار

۴۵۹
جزء
۳۹

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ عَبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ

بگو همانا من فرمان یافته ام که پرستش کنم **الله** را در حالی که خالص کرده باشم برای او پرستش را **۱۱** و فرمان یافته ام تا اینکه باشم

أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

نخستین کسی را مسلمانان **۱۲** بگو همانا من می ترسم اگر نافرمانی کنم **پروردگار خود** را از عذاب روزی بزرگ

قُلْ اللَّهُ أَغْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۚ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ

۱۳ بگو **الله** را عبادت می کنم خالص کنان برای او پرستش خود را **۱۴** پس پرستید آنچه را خواهید جز لوا اولی زین خواهید دیدا

قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا

بگو به درستی که زیانکاران کسانی اند که زیان کرده اند خود را و خانواده خود را در روز رستاخیز آنگاه باش

ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ هُم مِّنْ قَوِّهِمْ ظِلَّلٌ مِّنَ النَّارِ

همین است آن زیان آشکار **۱۵** برای آنهاست از بالای سرشان سایه بان هایی از آتش

وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظِلَّلٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ إِلَهُ عِبَادَهُ يَعْبادُ فَاتَّقُونِ ۚ

و از زیر ایشان نیز سایه بان هایی است این است [آن عظمی که] می ترساند **الله** به آن بندگان خود را ای بندگان من پروا کنید از [عقاب] من **۱۶**

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ

و کسانی که دوری کردند از طاغوت که پرستند آنها را و برگشتند به سوی **الله** برای ایشان است مرزده

فَبَشِّرْ عِبَادِ ۚ الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ

پس مرزده بده بندگانم را **۱۷** همانان که گوش فرامی دهند سخن را پس پیروی می کنند نیکوترین آن را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ وَتِلْكَ هُدًى لِّلنَّاسِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

آنانند که هدایت کرده است ایشان را **الله** و آنان همان خردمندان اند **۱۸**

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتُمْ تُنْفَذُونَ ۚ

ایا پس کسی که سزاوار گشت بر وی فرمان عذاب ایاتو می رهایی کسی را که در آتش است **۱۹**

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ ۚ هُمْ عُرِفُوا مِنْ قَوِّهَا عُرْفٌ مُّبِينَةٌ ۚ

لیکن آن که پروا کردند از **پروردگار خود** برای ایشان است گوشه هایی که بر فراز آنها گوشه هایی بنا شده است روشن است

مِنْ تَحْتِهَا ۚ أَلَا نُنْذِرُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ ۚ

زیر آن جوی ها وعده **الله** است خلاف نمی کند **الله** وعده خود را **۲۰** ای ابدی

أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

که **الله** فرو فرستاده از آسمان آب را پس روان گردان را در چشمه هایی در زمین سپس

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْلِفًا أَلْوَنَهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَهُ مُضْفَرًا ثُمَّ

بر می آورد با آن بگشایی را که گوناگون است رنگ های آن سپس پژمرده می شود پس می بینی آن را زرد شده پس

يَجْعَلُهُ حُطَبًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا ۚ لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۚ

می گرداند آن را ریز ریز همانا در این تذکری برای خردمندان است **۲۱**

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۚ قَوْلٌ

آیا کسی که گشوده است الله سینه او را برای دین اسلام پس او بر نوری باشد از جانب پروردگار خود پس وی

لِلْقَيْسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

به حال سخت دلان از یاد الله آنان در گمراهی آشکارند

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشٰبِهًا مَّثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ

الله نازل کرد بهترین سخن را کتابی که [البش] مشابه به هم [وا] مکررات است که می لرزد [و] انبساط

جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ

پوست های آنان که می ترسند [و] پروردگارشان سپس نرم می شود پوست هایشان و دل هایشان

إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن

با یاد الله این است هدایت الله هدایت می کند یا آن هر کس را که بخواهد و هر که را

يُضِلُّ اللَّهُ ۚ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّبِعِ بَوَجهَهُ سَوَاءٌ

گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده ای آیا کسی که سپر می کند روی خود را [و] سختی

الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ

عذاب در روز رستاخیز [و] برابر است با کسبی که [و] عذاب در فلان] و گفته می شود به مستکبران بچشید [سزای] آنچه کسب می کردید

﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِن حَيْثُ

نکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند [و] امر ایشان را پس رسید به ایشان عذاب از جایی که

لَا يَشْعُرُونَ ۚ فَذَاقَهُمُ اللَّهُ ۚ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلِلْعَذَابِ

در نمی یافتند پس چشید به آنان الله رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي

آخرت بزرگ تر است اگر می دانستند و هر آینه زدیم برای مردمان در

هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا

این قرآن از هر مثلی باشد که آنان پند گیرند [و] افرو فرستادیم [قرآنی را به زبان] عربی

غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ

بدون هیچ گونه کجی باشد که آنان بپروا کنند زده است الله مثلی را مردی را که در ملکیت او

شُرَكَاءُ مُتَشٰكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا

شریکانی درگیر اند و مردی که فرمانبر یک تن است آیا این دو برابرند در مثل

الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَلَهُمْ مَّيِّتُونَ

ستایش [و] الله است بلکه بیشترشان نمی دانند [و] همانا تو مردی هستی و همگان آنها هم مردی هستند

﴿٢٩﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخَصِمُونَ ﴿٣٠﴾

پس [و] شما روز رستاخیز نزد پروردگار خود کشمکش خواهید کرد